

zvěstník SKV SOKOL MÜNCHEN

duben 2009
číslo 1 - ročník VI

Držme si klobouky, jedeme z kopce

■ Rozdíl mezi kapitalistickým a socialistickým společenským řádem spočívá jak je známo v tom, že ten socialistický nejdříve všechno znárodní a pak zruňuje, kdežto ten kapitalistický nejdříve vše zruňuje a až pak znárodní. Likvidaci hodnot provádějí za socialismu revoluční masy prostřednictvím svých manifestačně zvolených zástupců, instituce které totéž provádějí za kapitalizmu se nazývají banky a jejich likvidační metody podléhají různým variacím. Zatímco zpočátku k tomuto účelu poskytovaly kredity zemím jako Polsko, Argentina apod. přišly později na to, že není nutné obtěžovat cizí státy, že je možné využít i neexistující kupní síly v zemích vlastních, např. bezdomovců v Brooklynu apod. Hlavním kritériem pro poskytování kreditů ale byla vždy – a to bez pardonu –

léty prověřená schopnost příjemce prošťurovat všechno, co mu přijde pod ruku. Vyhledávání této cílové skupiny bylo a je úkolem vysoce kvalifikovaných odborníků a ti samozřejmě nepracují za nějaký ten mizerný milion nebo dva, takže jejich platy bance její likvidační úkol podstatně ulehčují.

Hodnoty určené k likvidaci do bank dodávají ve formě finančních příspěvků – stejně jako za socialismu – dělníci, rolníci a pracující inteligence. Činí to dobrovolně, likvidací svých peněz bývají opakovaně překvapeni, ale banky svými penězi nadále zásobují, což mimochodem nesvědčí o přílišné inteligenci, ani v případě té pracující.

Pokud je likvidační schopnost bank vyšší než schopnost dodavatelů zásobovat je likvidačním materiálem – tedy většinou penězi – dochází k jevu, který ekonomové nazývají finanční krize. V tom případě se banky obracejí na stát, který buď převezme zásobování likvidačním materiálem nebo banku znárodní, což je v podstatě totéž. Peníze na tyto aktivity stát získá – tentokrát násilně, ve formě poplatků

zvaných daně – opět od dělníků, rolníků a pracující inteligence. Znárodněným bankéřům, kteří byli za socialismu odměňováni dlouhodobými pobyty v pracovních táborech a někdy dokonce směli i ozdobit sloupy pouličního osvětlení, jsou za kapitalizmu poskytovány pouze odměny finanční, které dosahují pouze astronomické výše, ale i zde vývoj zřetelně tenduje k používání metody socialistické.

Specifická je situace v naší domovině, kde byly banky likvidovány již dříve jako celek a to geniální kombinací socialistického a kapitalistického způsobu vynalezenou tržními komsomolci Dlouhým, Klausem, Mackem atd., kteří si oprávněně přičítají zásluhu, že už žádné

české banky neexistují a že tím pádem kde nic není, ani krize nebere.

Jelikož však dělníci, rolníci atd. nejsou finančně bezední, je výsledkem shora uvedené bohulibé činnosti stát bez peněz, neplní své úkoly, ke kterým patří i podpora tělovýchovy a sportu, což se dlouhodobě pozitivně projeví na nevalném zdraví obyvatelstva, které pak příliš dlouho nezatěžuje penzijní kasu.

V této souvislosti je možná dobré vzpomenout lednového úvodníku časopisu Sokol, ve kterém se starosta ČOS m.j. zamýšlí nad tím, že za Rakouska-Uherska nebyla sokolská tělovýchovná činnost nijak státem podporována a Sokol přesto vzkvétal. Má pravdu a byly to hrdinské časy, dnes nepředstavitelné. A protože se stát dnešní potácí permanentně na hranici demise, mohou se i opakovat. C.k. monarchie se už asi neobnoví – dost jsme tenkrát ty Habsburky naštváli - ale mentalitu c.k. sokolů bychom pak asi potřebovat mohli.

Karel Pokorný (Kpokorny41@aol.com)

5 let od založení SKV SOKOL MÜNCHEN

Mnichov, neděle 4.4.2004. V Českém centru se schází několik sokolských nadšenců, aby založili novou sokolskou jednotu, SKV Sokol München.

Tím zmírňují obavy starosty České obce sokolské, který doposud považoval za vyloučené, že by v současné době ještě nějaké nové sokolské jednoty vznikaly.

Sedm přítomných zakládajících členů podepisuje stanovy, v kterých se pod § 2, Smysl a úloha jednoty, praví:

„Smyslem a úlohou jednoty je sportovní a kulturní činností sloužit pozitivnímu fyzickému a duševnímu vývoji jejích členů, podporovat přátelství a toleranci na všech úrovních a v tomto smyslu přispívat i k porozumění mezi národy. Činnost jednoty se řídí na demokratickém základě my-

šlenkami a téžemi zakladatele sokolského hnutí dr. Miroslava Tyrše.“

Tímto směrem jsme se též vydali a během krátké doby si naše jednotu získala pevnou pozici mezi zahraničními krajskými organizacemi. Dnes se ohlížíme za pěti lety bohaté spolkové činnosti a z našich úspěchů máme radost nejenom my a převážná část zahraničního sokolského hnutí, ale jistě i – po počátečních projevech trochu nepochopitelné (nebo přece jen pochopitelné...?) nedůvěry – vedení České obce

sokolské.

A třeba se v našem příštím pětiletí dočkáme i konce studené války ze strany TJ Sokol Mnichov, který konečně pochopí všeobecnou prospěšnost naší činnosti a tím i trapnost svých snah o její maření.

Jitka Scholz

Pozvánka

Československé legie

„Nahodilá armáda“ (Accidental Army, dokumentární film USA o čs. legiích v Rusku, originál s českými titulky)

Přednáška historičky Dr. Jany Volfové, Praha

úterý, 21. dubna 2009, 19 hod.

České centrum Mnichov
Prinzregentenstr. 7
(U-Bahn Lehel, Bus 100)

Vstup volný

www.czechlegion.com

LEGIE (6)

Na skok ještě ve Francii Milan Rastislav Štefánik

Ten skok bude sice kratičký, ale pro naši existenci nad jiné významný. Padlo tu pár slov o Štefánikovi. Připomeňme, že podobně jako o Tomáši G. Masarykovi i o Milanu R. Štefánikovi máme zákon pravící, že dotyčný ZASLOUŽIL SE O STÁT. Já bych dokonce řekl, že Štefánikova zásluha je o značný díl primárnější než Masarykova.

Masaryk byl v exilu, či tedy cizině, od prosince 1914, Beneš od 1. září 1915 (u Chebu býval památník na místě kde překročil hranici na cestě do Švýcar, ale komunisté ho zbořili, ačkoli Henleinovce tam přečkal). Při vši úctě ke „starému pánovi“ a jeho nepopiratelnému formátu a vůbec všemu co činil, nebýt Štefánika byli bychom dost možná dopadli jako Haličská republika, či spojenecké válečné sliby Kurdům. Kolem dohodových štábů, stejně jako kolem štábů jejich protivníků, vyskytovalo se povícero věrozhvěstů. Lenina dopravil do Ruska německý generální štáb na radu jistého Parvuse (převzaté jméno). Přes všecky zásluhy Ernesta Denise, případně jiných Francouzů, odrazový můstek Masarykovi a Benešovi a naší Národní radě dal u spojenců Štefánik.

Milan Rastislav Štefánik žil ve Francii od roku 1904 a získal si tam ve vědeckém světě a ve společnosti vůbec neobyčejné postavení. Byl nadán charismatem, říkal o něm i Masaryk. Kromě toho byl doktorem věd přírodních, významný a vyznamenaný astronom. Rovněž byl francouzským státním příslušníkem.

Hlásil se do armády hned v roce 1914 a pro špatný zdravotní stav nebyl přijat (krátce před tím prodělal operaci žaludku).

28. ledna 1915 nastupuje do pilotní školy v Chartres. Už 11. dubna je „vyškolen“ a povýšen na desátníka. Od 11. dubna také nasazen na frontě. 3. května povýšen na podporučíka *a titre temporaire* (dočasná hodnost, zpravidla na dobu války). 28. května navrhnou na letecký kulomet optický zaměřovač (je hvězdářem) a hned jeden úspěšně experimentálně vyzkouší. Do 19. srpna má za sebou 23 bojových letů. O málo později je - opět jen *a titre temporaire* - povýšen na poručíka a vyznamenan.

V září 1915 se dozvídá o existenci Čechoslováků (sám se za něho považoval, během života a studií v Praze byl členem Československé jed-

noty) v armádě a jede je navštívit.

V prosinci se Štefánik poprvé setkává s Masarykem a Benešem a je to on, kdo jim už na leden 1916 sjednává schůzku s francouzským předsedou vlády Briandem, a díky jemu jsou od této chvíle bráni vážně a jedná se s nimi jako s partnery. V životě už to tak chodí (do jisté míry naštěstí nikoli v USA), že ani tak nezáleží na tom *kdo* jste, ani *co* umíte, ale *koho* znáte. Štefánik dokázal ve Francii být *někdo*, a to do té míry, že i francouzskému ministerskému předsedovi stálo za to, všimnout si jeho přímluvy - za ty dvě osoby odnikud. Štefánik mohl se zajisté přitom opřít o výkon naší brannosti roty Nazdar a její padlé. Neb to byl muž

vědoucí, že „svoboda je statek, za který se vždy platí, a to krví“. Nelze se k němu prokecat. Cena svobody neřeší se v sekretariátech politických stran a u kavárenských stolů. Jenže to už se dostáváme na jiná pole, než pole válečná.

Při likvidaci pozůstalosti zrušeného Husova sboru v New Yorku našel autor díky zprostředkování pana Franka Švehly snímek, jež z Ruska do New Yorku kdysi dovezl reverend Písek. Ten následující má být od Zborova.

Pokračování příště

Naše příští termíny ...

- stř. 01.04. valná hromada**
17 hod. v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12
- so. 04.04. 5. výročí založení SKV Sokol München**
19 hod. slavnostní večeře v El Greco
- út. 21.04. „Nahodilá armáda“ – film a přednáška (viz str. 2)**
19 hod. v Českém centru Mnichov, Prinzregentenstr. 7
- so. 16.05. spoluorganizace 44. ročníku dálkového pochodu Praha – Prčice, start Čerčany**
- so. 30.05.- po. 01.06. 36. sokolské setkání v Tyršově Oetzu**
(organizuje Župa švýcarská, www.sokol.ch)
- ne. 12.07. horská túra na jeden bavorský -berg, -eck, -kopf, -wand nebo -spitz**
(organizuje Jitka, jitkascholz@aol.com nebo tel. 089/840 26 39)

A k tomu každou první středu v měsíci...

od 19 hod. pravidelné koulení v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12

Chcete vědět „Kam v Mnichově“ a vůbec co se děje na zdejším česko-německém společenském poli? Odpověď kde jinde než na našich webových stránkách

www.sokol-muenchen.com

zVěstník vychází třikrát do roka. Redakce: Jitka Scholz, jitkascholz@aol.com
Sport- und Kulturverein Sokol München e.V. (VR 18462), založen 4. dubna 2004, člen Mezinárodního českého klubu.
Adresa: SKV Sokol München e.V., c/o Jitka Scholz, Wittelsbacherstr. 32, D-82110 Germering, Tel. 089/840 26 39,
Fax: 089/611 72 57, e-mail: jitkascholz@aol.com, www.sokol-muenchen.com. Další tel. kontakty: Karel Pokorný (starosta a pokladník) 089/611 72 57 – Dušan Pokorný (místostarosta a náčelník) 089/310 98 342.
Bankovní spojení (nové): Kreissparkasse München-Starnberg, BLZ 702 501 50, Konto 360 476 766